

NURETTİN TOPÇU’NUN GENÇLİĞİN İÇİNE SÜRÜKLENDİĞİ YOZLAŞMA SÜRECİNİN SEBEPLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Mustafa BAŞARAN

mbasaran66@yahoo.com

ORCID: 0000-0003-1684-5852

NURETTİN TOPÇU’S VIEWS ON THE REASONS OF THE YOUNG DEGENERATION PROCESS

ÖZ Araştırmada Nurettin Topçu’nun gençliğin içine sürüklendiği yozlaşma/aymazlık sürecinin sebeplerine ilişkin görüşleri ve çözüm önerilerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada Nurettin Topçu’nun Türkiye’nin Maarif Davası isimli eseri nitel araştırma tekniklerinden doküman analizi ve içerik analiz teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda Topçu’nun gençliğin içine sürüklendiği yozlaşma/aymazlık sürecinin sebepleri olarak şunları gördüğü tespit edilmiştir: Siyaset, yaratıcılığın yerini alan taklitçilik, iman ümit ve gururun yerini alan aşağılık kompleksi, düşmanla fikir mücadelesi yaparken dahi düşmanın silahını kullanmak, iradeyi bırakıp kurtarıcı şef aramak, mesuliyetten kaçmak, vazifeye çağrıldığında hürriyet tepkisi koymak

Araştırma Makalesi
Research Article

Geliş Tarihi

Received: 19.10. 2018

Kabul Tarihi

Accepted: 25.01.2019

Anahtar Kelimeler: Nurettin Topçu, Değerler Eğitimi, Karakter Eğitimi

ABSTRACT

In this study, it is aimed to determine the opinions of Nurettin Topçu on the reasons of the process of degeneration / disintegration that was taken into the youth and the solution suggestions. For this purpose Nurettin Topçu’s Turkey’s Ministry of Education book was analyzed using document analysis and content analysis that are qualitative research techniques. As a result of the research, it was found that Topçu saw the following as the reasons of the process of degeneration/entrainment that was put into the youth: Politics, inferiority complex, replacing faith, hope and pride; to use the weapon of the enemy while fighting for the idea of the enemy, stop self-management and seek a savior, avoidance of responsibility, when called to duty to put a freedom response.

Keywords: Nurettin Topçu, Values Education, Character Education

GİRİŞ

Her toplumda eğitim sisteminden, öğrencilerin akademik, sosyal ve mesleki gelişimlerine rehberlik yapmasının yanında, öğrencileri “iyi bir insan ve iyi bir vatandaş” olarak da yetiştirmesini beklenmektedir. Bu beklentiler eğitimle ilgili yasalarda açıkça belirtilmiştir. Örneğin ülkemizde 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda devletin ve milletin eğitim sisteminden beklentileri şu şekilde ifade edilmiştir: Madde 2 – Türk Millî Eğitiminin genel amacı, Türk Milletinin bütün fertlerini, 1. Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek; 2. Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek; 3. İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak; Böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır. Görüleceği üzere devletin ve dolayısıyla toplumun eğitim sisteminden beklentileri öğrencilere sadece akademik becerileri kazandırması değildir. Diğer bir deyişle öğrencilerin testlerden aldıkları puanlar eğitim sistemin başarısını değerlendirmede tek başına kullanılamaz.

Eğitim sisteminden yetiştirmesi istenen insanın özellikleri sadece hukuki metinlerde veya eğitim programlarında bulunmaz. Bütün peygamber, düşünür, şair, yazar ve siyasi liderin, ideal insana ilişkin sonraki nesillere yol gösteren çok sayıda sözü/vasiyeti vardır. Örneğin, “Öğretmenler Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister”, “Çalışmadan, yorulmadan ve üretmeden, rahat yaşamak isteyen toplumlar; evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar”, “Ey Türk gençliği! Birinci vazifen Türk istiklal ve cumhuriyetini ilelebet korumak ve müdafaa etmektir.” vb. sözleri Atatürk’ün ideal insan tasavvurunu gösteren sözleri olarak değerlendirilebilir (Başaran ve Akar, 2016).

Dünyada öğrencileri iyi insan olarak yetiştirmek için çeşitli yaklaşım ve yöntemler gündeme gelmektedir bunlara örnek olarak, gizli müfredat, sosyal bilgiler ve hayat bilgisi öğretimi, değerler eğitimi gösterilebilir (Yazıcı, 2006; Yeşil ve Aydın, 2007; Kenan 2009; Altan, 2011; Akbaba, 2003; Gömleksiz ve Cüro, 2011; İşcan, 2007; Myles ve Simpson, 2001; Ünal, Sever ve Yılmaz, 2003; Barth ve Demirtaş, 1997;). Son yıllarda ülkemizde de öğrencileri “iyi insan iyi vatandaş” olarak yetiştirmenin en az akademik ve mesleki olarak yetiştirmek kadar önemli olduğu görüşü geniş kitlelerce kabul edilmiştir. Artık okullarda karakter eğitimi veya değerler eğitimi amacıyla eğitim verilmeye başlanmıştır.

Ancak ülkemizde okullarda her ne kadar karakter eğitimi verildiği söylene de toplumsal hayat incelendiğinde toplumumuzun her kesiminde aymazlık ve yozlaşmanın giderek arttığı da bir vakıdır. Eğitsel

önlemlerin bu kötüye gidişi engellemediği gözlenmektedir. Bunun nedeni alınan eğitsel önlemlerin bir ihtiyaç analizi yapılmadan ve milletimizin özelliklerine uygunluğu araştırılmadan alınması olabilir. Örneğin değerler eğitimi uygulamalarının UNESCO tarafından desteklenen ve iş birliği, özgürlük, mutluluk, dürüstlük, sevgi, alçakgönüllülük, barış, saygı, sorumluluk, sadelik, hoşgörü, birlik gibi evrensel değerlerin öğrencilere kazandırılmasının amaçlandığı “Yaşayan Değerler Eğitim Programıyla” başladığı söylenebilir. Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı 2010 yılında valiliklere ve tüm ilk ve orta dereceli okullara; 2010-2011 Eğitim Öğretim Yılında okulöncesi, ilköğretim ve ortaöğretim okullarında ders içi ve ders dışında, değerler eğitimine yönelik faaliyetlerin gerçekleştirilmesi ile ilgili bir genelge yollamıştır. Bu genelgede değerler eğitimiyle öğrencilere demokrasi, sorumluluk, öfke ve çatışma, sevgi, saygı, hoşgörü, merhamet, dostluk, arkadaşlık, doğruluk, temizlik, özgüven, iyilik, yardımlaşma, çalışkanlık, tutumluluk, sabır, vatanseverlik, misafirperverlik, nezaket ve görgü kuralları, birlik, barış, zarafet, empati, etkili iletişim, alçakgönüllülük ve yardımseverlik değerlerinin kazandırılmasının amaçlandığı belirtilmektedir (Cihan, 2014). Bu değerlerin niçin seçildiği ise kamuoyuna açıklanmamıştır. 2017 güncellenen eğitim programlarında ise bu yanlıştan nispeten dönüldüğü değerlerin yeniden belirlendiği ve –kök değerler- başlığı altında değerlendirildiği görülmektedir. Aynı şekilde Türkiye’de sosyal bilgiler dersi ile ilgili olarak da yukarıda tartışılanlara benzer bir durum yaşanmaktadır. Sosyal bilgiler dersi (ilkokul ilk üç sınıfta hayat bilgisi) ilk kez ve resmen 1916 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde bulunan Milli Eğitim Derneği’nin orta dereceli okulları yeniden teşkilatlandırma komisyonu tarafından kullanılmıştır. Bu derslerin birçok etnik kökenden insanın yaşadığı; kültürü, ekonomik ve coğrafi özellikleri birbirinden çok farklı devletlerin oluşturduğu ABD’de hangi ihtiyaca binaen ortaya çıktığı bellidir: ABD’de beraber yaşama kültürünü geliştirmek. Zira bu derslerde öğrencilerin, farklı kültürel özelliklere sahip bireylerin oluşturduğu demokratik toplumlarda karşılıklı dayanışma içerisinde yaşamlarını sürdürebilme becerilerinin öğretilmesi amaçlanmaktadır (Doğanay, 2002). Oysa Türkiye Cumhuriyeti Devletinin şartları, eğitim ihtiyaçları ve halkın eğitim sisteminden beklentileri ile ABD’nin şartları, eğitim ihtiyaçları ve halkın eğitim sisteminden beklentileri aynı değildir. Türkiye’de okutulan bu dersin karakter eğitimi açısından ABD’de okutulan derslerden ne gibi farklarının olduğu MEB yetkililerince açıklanmalıdır (Başaran ve Akar, 2016).

“İyi insan” yetiştirmek için harcanan bunca çabaya rağmen Türk eğitim sisteminin bu alanda istenen başarıyı gösterememesinin sebebi nedir? sorusuna ilk tahlilde verilebilecek cevap şudur: Eğitim uzmanları problemi ortaya çıkaran sebepleri araştırıp ortadan kaldırmak yerine iyi insan olmayı nasıl öğretiriz sorusunun cevabını aramakla meşguldür.

Amaç

Bu çalışmada gençliğin kapıldığı yozlaşma ve aymazlık cereyanına ilk dikkati çeken ve bunun nedenleri üzerine birçok eser yayınlayan Türk eğitim tarihinin en büyük eğitimcilerinden Nurettin TOPÇU’nun, aymazlık ve yozlaşmanın nedenlerine dair görüşlerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırma nitel bir araştırma olup; çalışmada doküman incelemesi tekniği kullanılmıştır. Doküman incelemesinde araştırma kapsamında incelenen konuyla ilgili olgu ve olaylar hakkında bilgi içeren yazılı belgelerin analiz edilmesi ve veri sağlanması söz konusudur. Araştırma konusuyla ilgili raporlar, kitaplar, arşiv dosyaları, video ve ses kayıtları, fotoğraflar vb. belgeler sistematik bir şekilde analiz edilmektedir. Doküman incelemesinin en önemli avantajlarından biri, bu teknik sayesinde görüşme ve gözlem yapmadan

araştırma yapılan alanla ilgili pek çok bilgiye ulaşılmasıdır. Bu teknikte hangi dokümanın önemli olduğu ve veri kaynağı olarak kullanılabilirliğine araştırma konusuna bakarak karar verilmelidir (Yıldırım ve Şimşek, 2008).

Çalışma Grubu

Nitel araştırmalarda çalışma grubunun seçiminde genelleme kaygısı güdülmemekte; bunun yerine mümkün olduğunca araştırmanın amacı doğrultusunda evrende olması muhtemel çeşitliliği, zenginliği, farklılığı veya aykırılığı temsil edecek çalışma gruplarının seçilmesine çalışılmaktadır. Bu sebepten nitel araştırmalarda daha çok amaçlı örnekleme yöntemleri kullanılmaktadır. Bu araştırmada çalışma grubu tespit edilirken amaçlı örnekleme tekniklerinden ölçüt örnekleme kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme, derinlemesine araştırma yapabilmek amacıyla çalışmanın amacı bağlamında bilgi açısından en zengin durumların seçilmesidir. Amaçlı örnekleme tekniklerinden ölçüt örneklemede ise önceden belirlenmiş bir dizi ölçütü karşılayan durumların çalışılması söz konusudur.

Bu araştırmada Nurettin TOPÇU'nun "Türkiyenin Maarif Davası" isimli esri seçilmiştir. İlgili literatür (Avşar, 2010; Samsakçı, 2013; Yeniterzi 1999; Özgen, 2013, Timur, 2014; Baş, 2012; Doğan, 2010; Kuntay, 1986; Topçu, 2013; Topçu, 2012; Büyükbaş, 2002; Aydoğdu, 2009; Kara, 2006; Battal, 2006) taranmak suretiyle oluşturulan Çizelge 1.'de bu mütefekkirin hangi özelliklerinden dolayı seçildiği gösterilmiştir.

Çizelge 1. Nurettin Topçu'nun Seçilmesinde Etkili Olan Kişisel Özellikleri

Kişisel Özelliği	Bu özelliği ilişkin Kodlar
İdealist bir eğitimci	"40 yıl öğretmenlik yaptım, mâbede nasıl girdimse sınıfa da öyle girdim" "Bize, 'siz ne iş yapar, ne vazife görürsünüz?' diye soranlar olursa, onlara, sonsuz sevinçle içimiz taşarak, 'Bizim vazifemiz karakter yapmaktır, şahsiyet yaratmaktır' diye cevap vermede saadetlerin en güzelini buluruz" "Keşke ilk mektep hocası olsaydım..." "Acaba Bursa'daki küçük camilerden birinde bir vazife istesem, ömrümün sonuna kadar orada, o küçük camide kalsam kabul ederler mi?.." Tüm bu sözleri söylediğinde ise arkasında parlak bir akademik kariyer ve fikir adamlığı, yazarlık ve itibar olan bir felsefe doçentiydi.
Tevazu sahibi İkbal ve şöhret kaygısından uzak	'Nurettin Topçu, konuşmalarının sonunu öyle bağladı ki konuşmasının bittiği anlaşılmazdı. Topçu, Milliyetçiler Derneği, Millî Türk Talebe Birliği ve Aydınlar Ocağı'ndaki konuşmalarını kimse alkışlamasın diye öylece bitiriverirdi. Tevazu önemli idi bunda. Alkışlanmak istemezdi (Kara, 2006)
Mukaddes davanın bekçisi Yılmaz İradeli	Biz de, kendisine Hakk'ın emaneti olan mukaddes davadan 'vazgeç' diyenlere, gözyaşları ve içindeki isyan yıldırımlarıyla dönüp de 'güneşi sağıma, ayı da soluma koysalar yine bu işten vazgeçmem' diyen büyük Peygamberimizin izinden yürüyoruz. Millete söz verdik! Vicdana söz verdik! Allah'a söz verdik! Eğilmeyiz, dönmez ve

	dimamızdaki son hücrenin hayatı bâki kaldıkça bu mukaddes davadan vazgeçmeyeceğiz!"
İnsanların istendiği gibi değil istedikleri gibi yetiştirilmesi gerektiğine inanırdı.	"İnsanlar kendi şahsiyetlerini, ne kadar bulacaklarsa o kadar bulurlar. İstidatlı olan insan açılan sofrayı görecek ve buradan istifade edip kendisini yetiştirecek. İstidatlı olmayan adamdan da bir şey olmaz zaten."

Uygulama

Çalışmada öncelikle hangi mütefekkirlerin hangi eserinin analiz edileceğine karar verilmiştir. Araştırmada Türkiye'nin Maarif Davası isimli eserin analiz edilmesine karar verilmiştir. Zira bu eserde yazar, Türkiye'nin eğitim sisteminin sorunları ve çözüm önerilerini tartışmaktadır. Seçilen eserlerin analizi iki alan uzman tarafından gerçekleştirilmiştir. Uzmanlar eserleri "mütefekkir gençliğin kapıldığı aymazlık ve yozlaşmanın nedenlerini açıklama" özelliğine dikkat ederek okumuşlardır.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde Nurettin Topçu'nun gençlik ve gençliğin içine sürüklendiği aymazlık ve yozlaşma cereyanının nedenlerine dair görüşleri tablolaştırılarak sunulmuştur.

Tablo 1. Topçu'nun gençlik ve gençliğin içine sürüklendiği yozlaşma ve aymazlık sürecinin sebeplerine ilişkin görüşleri

Kategoriler	Temalar	Kodlar
Gençlik gelecektir; gelecek gençliktedir.	-Gençlik gelecektir; gelecek gençliktedir. -Gençlerin karakterleri devletlerin karakterleri haline gelir. -Tarihi gençler değiştirir.	-“Gençlik, geleceğin tohumudur. Bu tohumun özüne bakarak yarınımızı keşfetmek müşkil olmayacaktır.” -“ Her cemiyet, kendi gençliğinin çehresinde değer kazanır.” -“Milletin hayatı içinde bütün gençliğinin varlığı barınmaktadır. Tarihin satırları altında her devrin gençliğinin çehresi seziliyor.” -“ Her devrin gençliği, kendi enerjisini harcayabildiği alemde yaşıyor. Eski Mısır'ın gençliği tabiatla çetin mücadelenin sahnesinde, Sümer gençliği tapmakta, Yunan gençliği olimpiyatlarda, Roma gençliği ise forumda kendi sîmasıyla görülmektedir. İlk İslâm dünyasının yaşattığı gençlik, insanlığa hayır ve hizmet yarışında iken Cengiz ve Moğol gençlerinin, kestikleri kafalardan kule yapmak hususunda yarıştıklarını görüyoruz.” -“Ashap devri, İslâm'ın ilk genç devridir. Osmanlılar, asırlarca yaşlanarak kocamış olan bu aşk ve iman ağacına yeniden gençlik aşısı yaptılar.” -“Yavuz Selim sanki Hattâb'ın oğlu Ömer'in tekrarlanan gençliğidir.”

		<p>-“Anadolu’da devlet kuran müslüman Türkün simasını, Alpaslan’ın yaşama aşkını Allah sevdasıyla birleştirerek kendinden rahmet ve sevgi taşıyan gençliğinde görüyoruz. Bu sima, asırların arasında olgunlaşarak Osman’ın adalet ahlakiyle Murad’ın şehadet sevdasında kemâlini buldu.”</p> <p>-“Barbar kiralının kendisi için hazırlattığı ateşte kendi yaktığı kolunu krala göstererek, “Roma’da benim gibi üç yüz kahraman var” diye haykıran Müçyüs, gelecekteki Roma gençliğinin örneği oldu. Termopil’de İran ordusu tarafından çevrilen Spartalı Leonidas’ın, ölümden kurtarmak için bir mektup bahanesiyle memleketlerine göndermek istediği kardeşler, “biz buraya vatan için ölmeye geldik” diye krallarının bu teklifini reddederken, Yunan gençliğini temsil ediyorlardı.”</p> <p>-“İslâm’ın ilk cihadi olan Bedr’in sevgisiyle harekete geçerek Medine dışında düşmanı karşılamakta ısrar eden ilk İslâm gençleri Uhud’da can verirlerken sekiz yüzyıl sonra üzerlerine lâv gibi ateş akıtan Bizans’ın surlarına tırmanmak için “bugün şehitlik sırası bizimdir” diye şehitliği paylaşamayan Fatih askerlerinin gençliği oldular.”</p> <p>-“Anadolu’da devlet kuran müslüman Türkün simasını, Alpaslan’ın yaşama aşkını Allah sevdasıyla birleştirerek kendinden rahmet ve sevgi taşıyan gençliğinde görüyoruz.”</p>
Gençlik enerjisini gururdan alır	<p>-Gençlik enerjisini gururdan alır. -Genç kendini tanıdığı nispette gurur duyacaktır.</p>	<p>-“ Her devrin gençliği başka bir gurur ile yaşamıştır. Gurur, yani içten gelen büyülenme, devrin değer hükümlerinden gıdalanarak şekil kazanır, konusunu cemiyette bulur, genç ruhlarda bu konuya bağlı ateşli bir inanç halini alır. Bu inanç hayatî enerji ile yüklü gencin hareketlerinin kaynağı olur.”</p>
Son 300 yılda Türk gencinin şahsiyetinde çeşitli sebeplerden dolayı önemli çözümler meydana gelmiştir.	<p>-[Önce] düşünce bozulmuştur. -[Sonra] karakter çözülmüştür. - Sureti haktan görünüp gençlikteki çözülmeyi önleme adına hareket edenler ve bu çöküşü</p>	<p>-“XVII. asırdan asrımızın eşiğine kadar geçen üç asır içinde, bu harikulâde şahsiyetin çözüldüğün görüyoruz. Üç asırlık yıkım asrımıza, imanı riyâ ile bulanmış, iktidarı menfaatına esir, hezimet halinde bir millî varlığı miras bıraktı.”</p> <p>-“ Şüphe yok ki ümitsizlik, imansızlığa götürür. Kendine güvensizlik, kuvvete teslim eder, iradenin gevşemesi kaderci yapar. Böyle çeşitli zaafaların ve gençliğin ruh kuvvetlerini karşılayan engellerin gittikçe çoğalması, ne</p>

	<p>hazırlayıp hızlandıranlardır.</p>	<p>bahasına olursa olsun muvaffakiyete söz vermiş olanlarda zarurî olarak yol değiştirmeler doğurdu.” -“ ilk yıkım Servet-i Fünûn’un temsil ettiği cılız, cesaretsiz, imansız ve bitik bir gençliği hayata çıkardı.[...] Bu nesil, kendini inkâr ederek Batı’ya çevrilmek isterken, materyalizmin ve pozitivizmin çorak zemininde kendi kurbanlarını verdi. Yokluğuna inanmak için kendini zorlayan varlık, kendinden hakikate doğru yürümek kudretsizliğini duyunca, bizzat kendinin inkârında kurtuluşunu aradı.” [...] bir gençliğin doğuşunu karşıladık. Lâkin yeni doğuş, imanin değil, sadece kaba kuvvetin canlanması oldu. İman, üçyüz yıldan beri kuvvetini kaybetmişti. Din, cemiyet için kuvvet kaynağı olmaktan çıkmış, yerine hurafelerden ibaret bir iskelet bırakmıştı. Yeni nesil bu iskeletten hayat alamazdı. Ve böyle olduğu için, sade kendi zaferine inandıran kuvvetin arkasından koştu. Lâkin kudret iradesi İlâhî, hatta sadece ruhî bir kuvvete bağlanmadığından az zamanda kendi kendisini kutsallaştıran hoyratlığa büründü. Kendi kuvvetine bağlanan gururu ile iddialı nesil, bütün değer hükümlerini çiğnedikten sonra, sanki bir putperestin sarhoşluğu ile ruhları ve değerler dünyasını altüst etmeğe başladı.” -“ Üçüncü ve son yıkım, evvelkilerin zorunlu sonucu halinde ve onlardan daha müthiş, daha acıklı oldu. Bunda kudret iradesi ve onun yarattığı gurur yok olarak onların yerinde existentialisme’in tatbikatı diye Batı’dan alınan, fizyolojik iştihaların hâkimiyetine teslim edici bir nevi hayat realizmi göze çarpıyor. [...] Kaidelerle yaşamının sıkıntı ve ıstıraplarından bunalan gençlik, bu kaideleri yaşayanların, artık samimi bir ideal peşinde olmadıklarını, bu yaşayışın onlarda ruh kuvvetini artırmadığını görünce; kendisine ağır yük olan bütün kaideleri varlığından fırlatarak attı.” -“Meşrutiyet nesli, üç asır önce kaybedilen ilham ile yaratıcılığın metafizik semalarından aklın dar sınırlarına inmişti. Ondaki düşüşün sebebini anlamayanlar, ikinci yıkılış devrimizde nesli akıldan da sıyrarak duyuların hizasına indirdiler. Son yıkıma uğrayan nesil, bütün ruhî değerlerden sıyrılarak ellerle sinirlerin hükümdarlığını kolayca kabullendi.”</p>
--	--	--

		<p>-“ İlâhî kaideleri yaşatanların yakın geçmişteki samimiyetsizlikleri, bu yeni nesilde onlara karşı kin ile küçümseyiş duygularının doğmasına sebep oldu.”</p> <p>-“Bunun karşısında iddialarını çalışma davası yönünden ileri süren komünizm, asıl ruh düşmanlığı adına hak ile akli baltalıyan sahte maneviyatçıların şahsında mukaddes inançlara saldırıyorlar.”</p> <p>-“ İşin en fenası, bugünkü taassubun karşısına dikilenler, ilk yıkılış devrinin ölü kaidecileridir. [...] Bunların tedavi usulleri, derdimize deva getirmek şöyle dursun, bilâkis hastalığı şiddetlendirmekte ve karşı tarafın uçuruma doğru yürüyüşünü hızlandırmaktadır.”</p> <p>-“ Kendilerinde ne gerçek bir din anlayışı, ne felsefe, ne ilim, ne de sevgi var. Kin ile çevrildikleri bir cemaatı asırların gerisine götürmek için çabalıyorlar. Sözde dinî neşriyat ve çalışmalarla İslam’ın yeniden canlandırmayı hedef tutan bir cereyanın önderleri ise istismarcılar, menfaatçi ve cahil kimselerdir. Sahtekâr mürşitlerin bütün hareketleri, bu hallerinin açık delili olduğu halde bunlar, ellerindeki taassup vesikasıyla daha uzun zaman bu cemaatı aldatabileceklerdir. [...] Şahsî menfaatlerle ve zavallı cemaatı sömürme emelleriyle birleşen cahilliğin kurtarıcı kuvvetini düşünmek bile saçmadır.</p>
Son 300 yılda gençlerin karakterindeki çözülmeyi önlemek için sapılan yollar da yanlıştır.	<p>-Siyaset ve tedbir yolu</p> <p>-Yaratıcılığı yok eden taklit yolu</p> <p>-İman ve ümidi yok eden zayıf olduğunu kabul etme yolu</p> <p>-Fikri, ekonomik, siyasi mücadelede kendinin değil düşmanın silahını kullanma yolu</p> <p>-Kendi iradesini bırakıp bir lider bekleme yolu</p> <p>-Kendine güveni yok eden sebeplere sığınma (determinizm) yolu</p>	<p>-“ Lâkin birçoğu önceden açılmış bulunan bu yollar, Hakk’ın düşmanı olan kuvvetler tarafından açılmıştı. Onların dâvasına götürücü yollardı. Hak yolculuğuna çıkan nesil, bu yoldan da gayeye ulaşılır ümit ve vehmiyle harekete geçerek şuurunu uyuşturan heyecanlarıyla bu yollarda yürüdü. [...] Birçoğu Hak düşmanı kuvvetlerin gayesine ulaştıran bu yollar, şimdi onları bir uçurumun kenarına götürüyor. Gaye, muvaffakiyet emelleri arasında kaybolmaktadır.</p> <p>-“1- ilk işaretle harekete geçerken yaptıkları ahlâk yeminini az zamanda unutup siyaset ve tedbir yolunu tuttular. Bir kısmı doğrudan doğruya siyasete atılarak orada ruhunu kurban verdi, verirken de “dâva için” dedi. Bir kısmı da siyaseti, fikrî ve içtimaî çalışmalarına soktu. Fikirlerin müdafaasını yapacak olan gençlik kuruluşları, politika yuvaları haline geldi.”</p>

	<p>-Mesuliyet duygusunu yok eden hürriyet yolu</p>	<p>-“2 Yaratıcılığın yerini taklitçiliğin tutmuş olması, bu hatalı yol, son üç asırlık devrimlerimizin verimsizliği ile nihayetlendi [...] Biz İslâm ruhunun gerçek sahibi ve vârisi iken kıtalara medeniyet ulaştıran bir millettik. Arap taklitçiliği yaratıcı şuurunu gölgelediği devirlerde ululuğumuzu kaybettik. Geçen asırdan beri sahneye çıkan yeni taklit rüzgârı sırasile bizi Fransız, Alman, Amerikan modalarına tâbi kıldıktan sonra, ruh ve kültür buhranı iradesiz varlığımızı bir yandan Japon kıyılarına öbür taraftan Çin ve Sılav dâvası olan anarşist bir sistemden gıdalanmaya kadar götürdü. [...] Çoğunluğa göre ise her fikir ve hareketin doğruluğunun, delili dışardadır; değerlerin ve hakikatlerin bütün delilleri, bütün belgeleri Batı’da bulunmaktadır. Bir fikir ileri sürüyorsunuz; lâkin acaba Almanlar da öyle mi düşünüyor? Bir iş yapacaksınız; acaba Amerikalılar da öyle mi yapıyorlar? Aşağılık karmaşasından gıdalanın bu taklit içgüdü, zehirleyici bir parazit gibi bütün hür düşüncüyü ve bahtiyar iradeyi bizde boğmuş bulunuyor.”</p> <p>-“3 Daha evvelki nesillerin yersiz ve kolay harcayıp tükettiği iman ve ümidi bırakarak kendi zaafalarını kabul ettiler. Taklidi doğuran aşağılık karmaşası, ona hak verdim için hasta ruhların her nefesinde, “biz söyleyiz, biz böyleyiz; bizde ne var ki? Biz zaten adam olmayız” dedirtti.”</p> <p>-“4 Hayat mücadelesinde olduğu gibi fikir mücadelesinde de düşmana karşı koyarken düşmanın silâhlarını kullandılar. Ruh ve dâva cephesinde düşmanlarla aynı silâhları kullanmanın düşman ruhuna minnettarlık olduğunu bilmediler. Düşmanın başvurduğu vasıtalarla anlaşmanın sonunda düşman ruhuna teslim oluşun gerçekleşeceğini düşünmediler. Yabancı vasıtaları kullanarak şahsiyet yapılamazdı.”</p> <p>-“5 Kendi iradesini kendi eli ile çürüten nesillerde kurtarıcı bir şef ihtiyacı kendini gösterdi. “Bizi sürükleyecek bir şef yok. Her şey var; millette kuvvet, cesaret, kabiliyet, hepsi, hepsi var. Ancak sürükleyici bir şef yok” formülü, tam anlayışsızlıkla felç getiren iradesizliğin muhteşem terkibi oldu.”</p>
--	--	--

		<p>-“6 Çeşitli tarihi sebeplerle iradesi yıpratılan ve kendine güven gücünü kaybeden son nesiller, bir mesuliyetle karşılaştıkları anda determinizme sığınmaktan çekinmiyorlar [...] Zaaflarını her hatırlatmada “ne yapalım, bize yol göstermediler, bize ışık tutmadılar, bizim kabahatimiz yok, suç bizim değildir” diyorlar.”</p> <p>-“7 Vazifeye karşı koyulan hürriyet tepkisi, asrımızın hoyratlığıdır. Hür oluşları bahanesiyle yer yer mecburiyetleri inkâr eden genç zümreler, kutsal ödevleri birer birer çiğnediler. Bütün ödevlerin başında gelen itaat ödevi, eski bir put gibi tekme ile devrildi.”</p>
--	--	--

SONUÇ VE ÖNERİLER

Türk milleti 20.ve 21. Asrın yaşattığı tüm buhranlarını en derinden yaşamış; bu buhranları ortaya çıkaran hemen tüm siyasi olayların merkezinde kalmıştır. Ayrıca son devir Osmanlı ve genç Türkiye Cumhuriyetinin hakim olduğu coğrafyada, bu buhranları ortaya çıkaran felsefi yaklaşımların tümünün taraftarları zuhur etmiş bu taraflar bazen sonu cinayetlerle dahi biten bir mücadeleye girmiştir. Bu buhranların felsefi temellerini anlayan, gidişatı gören ve milleti uyarmayı kendine vazife bilip hiçbir dünyalık menfaat beklemeden, milleti özellikleri gençleri uyaran birkaç mütefekkirten biri de hiç şüphesiz Nurettin topçudur. Türk Milletinin son iki asırdır yaşadığı hızlı yozlaşma ve çözülmenin kaynakları ve bu kötüye gidişin nasıl durdurulup sürecin tersine nasıl çevrileceğine dair, milletine adeta aşık büyük bir eğitimci ve filozof olan Topçu'nun fikir üretmemesi mümkün değildir.

Topçuya göre kötüye gidiş “nasıl düşündüğünün” “ne düşündüğünden” önemli olduğunu ilkesinin unutulmasıyla başlamıştır. Türkler, Türk medeniyetinin, medeniyetler arası makro düzeyde ezeli ve ebedi rakibi batı medeniyetinin üreticileri gibi, düşünmeye başladığı zaman bu rekabette de geri düşmeye başlamıştır. Önce fikir bozulmuştur. Fikri bozulan bireyin, karakterinin de kısa sürede çözülmesi kaçınılmazdır. Düşüncesi ve fikri bozulan bireyin hem kendinin hem de çevresindekilerin olumsuz davranışlarını zamanla kabul edilebilir görmesi ile yozlaşmada zirveye ulaşılmıştır.

Yozlaşmanın en çok görüldüğü ve devlet/millet bağlamında etkilerinin en çok hissedildiği kimseler ise gençlerdir. Zira gençlik gelecek demektir. Tarihi gençler yazar.

Topçuya göre yozlaşmayı daha da hızlandıran durum, bu süreçten rahatsız olanların gitmeyi tercih ettikleri yollardır. Oysa bu yollara Batılılar tarafından açılmış yolcularının yozlaşmasını durdurmak şöyle dursun hızlandıran yollardır. Bu yolları topçu şu şekilde sırlamaktadır:

- Siyaset ve tedbir yolu
- Yaratıcılığı yok eden taklit yolu
- İman ve ümidi yok eden zayıf olduğunu kabul etme yolu
- Fikri, ekonomik, siyasi mücadelede kendinin değil düşmanın silahını kullanama yolu
- Kendi iradesini bırakıp bir lider bekleme yolu
- Kendine güveni yok eden sebeplere sığınma (determinizm) yolu
- Mesuliyet duygusunu yok eden hürriyet yolu.

Bu yozlaşma süreci ancak eğitimle durdurulabilir. Topçu'nun ifadesiyle kutsallaştırdığı uzvî yapının sakat sınırlarıyla kıvranan nesli tedavi için, tam hastalığın bulunduğu yerden işe başlamak lâzım geliyor. Uzviyetten ilme, ilimden felsefeye, felsefeden sanata ve ahlâka ve nihayet dine yükselmemiz lâzımdır. Bu iş bir maarif işidir ve bir neslin kurtuluşunu ancak maarifinin yükselmesinde aramak lâzımdır.

KAYNAKÇA

- Aydodu, Hüseyin (2009). Ahlâk Filozofu Ve Hareket Adamı Olarak Nurettin Topçu TAED, S.40, ss. 439-462.
- Avşar, B. Zakir (2010). Siyasal İletişim Bağlamında Bir Biyografi Çalışması: Mehmet Akif Ersoy. İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi. S. 3, ss. 241-284.
- Baş, Selma (2012). Bir Merhamet Şairi Olarak Mehmet Akif. Turkish Studies, C. 7, S. 2, ss.193-217.
- BAŞARAN, Mustafa ve AKAR, Cüneyt, (2016). Değerler Eğitiminde Millet Mistikleri -Mehmet Akif Ersoy Ve Nurettin Topçu'da İdeal İnsan: Bir İçerik Analizi. Diyalektolog, S. 12, ss. 25-45.
- Barth, J. L. ve A. Demirtaş (1997). İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğrenimi. Ankara: YÖK/ Dünya Bankası Milli Eğitim Geliştirme Projesi.
- Battal, Erol (2006) Bir Ütopya ve Tasarım Olarak "Yarınki Türkiye". Hece Aylık Edebiyat Dergisi, S.109, ss. 119-127.
- Berkant, H. Güner; Efendioğlu, Akın ve Sürmeli Zehra (2014). Değerler Eğitimine Yönelik Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi. Turkish Studies, C. 9, S.5, ss. 427-440.
- Büyükbaş, Mehmet (2002). Nurettin Topçu'da Dini Yaşayışın Psikolojisi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Isparta.
- Cihan, Nazlı (2014). Okullarda Değerler Eğitimi Ve Türkiye'deki Uygulamaya Bir Bakış Turkish Studies, C. 9, S. 2, ss. 429-436.
- Dogan, Mehmet C. (2010). Mehmet Akif Ersoy'u "istiklal Marsı" Yazmaya Getiren Fikrî Süreç ve Şiirlerindeki Yansımaları. Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim, S.121, ss.71-79.
- Ersoy, Mehmet Akif (2012) Safahat. İstanbul: Bilgeoğuz Yay.
- Kara, İsmail (2006) Bir Siyasi İhya Hareketi: Topçu'da Siyaset ve Devlet Telakkisi. Hece Aylık Edebiyat Dergisi, S.109, ss. 244-255.
- Kenan, Seyfi. (2009). Modern eğitimde kaybolan nokta: Değerler Eğitimi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, C. 9, S. 1, ss. 259-295.
- Keskin, Yusuf (2009) Türkiye'de İlkokul Programlarında Yer Alan Sosyal Bilgiler İçerikli Derslere Ait Öğretim Programlarının Gelişimine Tarihsel Bir Bakış. Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi, C. 13, S. 2, ss. 107-130.
- Kuntay, Mithat Cemal (1986). Mehmet Akif, Hayatı Seciyesi Sanatı. Ankara: Türkiye İş Bankası Yayınları.
- Milliyet (2015) Serra Yılmaz 'Türk olmak benim suçum değil' deyince... İsimli haber <http://www.milliyet.com.tr/serra-yilmaz-turk-olmak-benim/dunya/detay> (10.12.2015)
- Myles, B. S. ve Simpson, R. L. (2001). Understanding the *Hidden Curriculum*. Intervention in School & Clinic, C. 36 S. 5 ss. 279-286.

- Özgen, Mustafa (2013). Mehmet Akif Ersoy'un Türk Eğitimine Katkıları. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, C. 13, S. 27, ss. 1 – 22.
- Samsakçı, Mehmet (2013). Akif'in Şiir Dilinin Aydınlığının Sebeplerine Dair. FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi. S. 2, ss. 183-200.
- Timur, Kemal (2014). Mithat Cemal Kuntay'ın Gözüyle Mehmet Akif. Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C. 6, S. 11, ss. 53-78.
- Topçu, Nurettin (2013). Yarınki Türkiye, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Topçu, Nurettin (2013). Var Olmak, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Topçu, Nurettin (2012). Türkiye'nin Maarif Davası, İstanbul: Dergah Yayınları.
- Yazıcı, Kubilay (2006) Değerler Eğitimi'ne Genel Bir Bakış. TÜBAR, C. 19, ss. 499-522.
- Yeniterzi, Emine (1999). Mehmet Akif'in Çalışmaya Verdiği Önem. Ölümünün 63. Yılında Mehmet Akif'i Anma Paneli. Aralık- Isparta.
- Yeşil, Rüştü ve Aydın, Davut (2007) Değerlerin Eğitiminde Yöntem Ve Zamanlama. Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi, C. 11, S: 2, ss. 65-84.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2008). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin yay.
- Ünal Çiğdem, Sever, Ramazan ve Yılmaz, Özlem (2003) İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersinde (5.Sınıflar) Problem Çözme Yönteminin Uygulanabilirliği. Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi C.4, S.2.